

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 9. februar 2009
Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2009-792-0786
Dok.: NJM40878

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 328 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 13. januar 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 328 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes redegøre for reglerne om erstatning i forbindelse med overfald og lignende, herunder om eventuel 24-timers regel for så vidt angår besøg på skadestue, og vil ministeren tage initiativ til at ændre reglerne, så det ikke er nødvendigt at blive undersøgt på en skadestue, men at man, for at være berettiget til erstatning, i stedet kan undersøges af egen læge eller lægevagt, enten hos lægen eller på sin egen bopæl.”

Svar:

Ofre for overfald og lignende har mulighed for at få erstatning og godtgørelse for personskade fra gerningsmanden efter dansk rets almindelige erstatningsretlige regler. De erstatnings- og godtgørelsesposter, der kan indgå i skadelidtes erstatningsopgørelse, fremgår af erstatningsansvarsloven. Det drejer sig om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, helbredelsesudgifter og andet tab som følge af skaden, godtgørelse for svie og smerte samt for varigt mén og erstatning for tab eller forringelse af erhvervsevne. Når den skadelidte har været udsat for en retsstridig krænkelse, kan der endvidere tilkendes godtgørelse for tort mv.

Efter de almindelige erstatningsregler er det en betingelse for at få tilkendt erstatning, at der foreligger et ansvarsgrundlag – der stilles normalt krav om at skadevolderen skal have handlet culpøst – og at der er indtrådt en skade hos en skadelidt med et deraf følgende tab. Derudover skal der være årsagsforbindelse mellem den skadegørende handling og den indtrådte skade. Endvidere skal den indtrådte skade have været påregnelig (adækvat).

Det er den skadelidte, der som udgangspunkt har bevisbyrden for, at skadevolderen har handlet culpøst, og at skadelidte som følge heraf har pådraget sig en erstatningsberettigende skade. Der stilles i dansk ret ikke særlige krav til, hvordan denne bevisbyrde løftes. Dokumentation for en personskade vil dog kunne ske ved en erklæring udarbejdet af egen læge, skadestuen, lægevagten mv.

Der gælder ikke noget almindeligt krav om, at skadelidte for at opnå erstatning for personskade inden 24 timer bliver tilset på en skadestue.

Når der er tale om straffelovsovertrædelser, kan der under visse betingelser udbetales erstatning mv. til ofret i medfør af lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser (offererstatningsloven).

Ved afgørelser om erstatning efter offererstatningsloven gælder de almindelige erstatningsretlige regler, jf. lovens § 6 a. Erstatningsudmålingen for personskade følger endvidere de almindelige regler i erstatningsansvarsloven. Det er Erstatningsnævnet, som tager stilling til ansøgninger om erstatning efter offererstatningsloven.

Erstatning fra staten er bl.a. betinget af, at lovovertrædelsen uden unødigt ophold er anmeldt til politiet, og at skadelidte under en eventuel straffesag mod skadevolderen nedlægger påstand om erstatning, jf. lovens § 10, stk. 1. Erstatningsnævnet anser sædvanligvis en anmeldelse, der er indgivet til politiet inden 24 timer, for rettidig. Bestemmelsen i § 10, stk. 1, kan dog fraviges, hvis forholdene taler for det, jf. stk. 2.

Til brug for Erstatningsnævnets behandling af sagen skal anmeldelsen til nævnet være vedlagt politiets akter og lægelige oplysninger, herunder politiattest, jf. § 6, stk. 1, i Erstatningsnævnets forretningsorden (bekendtgørelse nr. 787 af 12. august 2005). Det bemærkes i den forbindelse, at en politiattest kan udarbejdes på baggrund af et skadestuenotat, en journaloptegnelse eller en lægeerklæring fra egen læge eller lægevagt.

Der stilles således ikke heller ikke i denne forbindelse krav om, at skadelidte for at opnå erstatning for personskade inden 24 timer bliver tilset på en skadestue.

Justitsministeriet har for den del af spørgsmålet, der vedrører en eventuel 24-timersregel for besøg på skadestue, yderligere indhentet en udtalelse fra Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, som har oplyst følgende:

”Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse kan i den anledning oplyse, at der ikke i lovgivningen er fastsat regler om skadestuer, eller om at skadestuebesøg skal ske inden for 24 timer efter skadens mv. opståen.

Regionerne er ansvarlige for at varetage sygehusvæsenets opgaver, jf. sundhedsloven, jf. § 74, herunder for at tilbyde behandling til akutte patienter. På en del af regionernes sygehuse er etableret skadestuer, som bl.a. har til formål at mod-

tage patienter, som har behov for akut behandling, som ikke kan varetages af praktiserende læger og speciallæger eller af vagtlæger. Det er almindelig praksis på en række skadestuer, at patienter kan henvende sig dér med akut opståede skader inden for 24 timer efter skadens opståen. Er der gået mere end 24 timer, kan patienten gå til sin læge og få en henvisning til sygehus (evt. skadestue), hvis lægen vurderer, at patienten har behov for det. Men naturligvis vil og bør en skadestue ikke afvise en patient, som møder op med et åbenbart akut behandlingsbehov, uanset at 24-timers grænsen er overskredet.”